

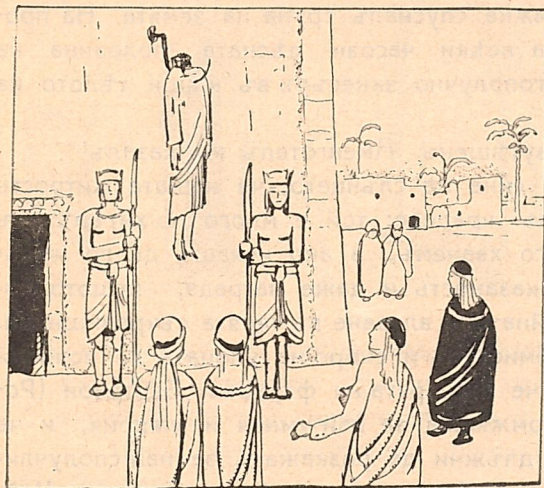
(Продължение отъ книжка 7)

На другата сутринъ фараонътъ Рамесу, както обикновено, дошълъ съ Аменготепъ и погледа му изведнъжъ забелезалъ въ полумрака човѣшка фигура до южната стена.

— Ето го! Ето го! — грѣмко завикалъ фараона. Но като се доближилъ, стѣписалъ се ужасенъ, като видѣлъ, че човѣка е безъ глава.

Колкото и да търсили, не имъ се удало да обяснятъ, по какъвъ пѣтъ се е спасилъ съучастника на крадеца.

По съвета на Аменготепъ, трупа на крадеца билъ окаченъ на голѣмата кука, забита въ стената на съкровищницата и по-

ставили да го пазятъ двама часови, като имъ поръчали да наблюдаватъ, нѣма ли да се уплаши нѣкой и нѣма ли да извика при вида на трупа.

Стекълъ се цѣлиятъ градъ, щомъ като се разпространила вестъта за страшната находка, но нищо подозрително не забележали часовитѣ.

Майката на Петизи, която не знаела нищо за престѣпленieto на сина ѝ, сѣщо чула за трупа, но и на умъ не ѝ идвало, че работата се отнася до нейния синъ. И само когато ми-